

ВІННИЦЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ
ВІННИЦЬКА ОБЛАСНА РАДА
ВІННИЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ МИХАЙЛА КОЦЮБІНСЬКОГО

**УКРАЇНСЬКА
РЕВОЛЮЦІЯ
(1917–1921)
В ІМЕНАХ:
ВІННИЦЬКІ СТОРІНКИ**

—•••—
Біографічний довідник

Вінниця
ТВОРИ
2019

УДК 929:94(477.44) «1917/1921»
У45

Рекомендовано до друку рішенням вченої ради факультету історії,
етнології і права Вінницького державного педагогічного
університету імені Михайла Коцюбинського
(протокол №9 від 14 травня 2019 р.)

Рецензенти:

Васильєв В. Ю., доктор історичних наук, провідний науковий
співробітник Інституту історії України НАН України;
Легун Ю. В., доктор історичних наук, професор,
директор Державного архіву Вінницької області

Упорядник *Кароєва Т. Р.*

Відповідальний за випуск *Зінько Ю. А.*

*Книгу видано за сприяння Вінницької обласної
державної адміністрації та Вінницької обласної ради*

Українська революція (1917–1921) в іменах: вінницькі
У45 **сторінки** : біогр. довід. / упоряд. Т.Р. Кароєва, відп. за вип.
Ю. А. Зінько ; Вінниц. ОДА, Вінниц. обл. рада, Вінниц. держ. пед.
ун-т ім. М. Коцюбинського. — Вінниця : ТОВ «ТВОРИ», 2019. — 320,
24 с. : фото, іл.

ISBN 978-966-949-180-0

У виданні подано біографічний матеріал про діячів доби Української революції (1917–1921), пов'язаних з теренами сучасної Вінницької області. Він охоплює уродженців краю та тих осіб, які брали активну участь у діяльності українських інституцій цієї доби. Усього пропонується 373 статті та довідки, які, за можливості, доповнені портретними зображеннями. Для зручності використання пропонуються іменний та географічний покажчики, картосхеми основних воєнних подій на теренах краю, а також відомості про авторів статей.

Для науковців, освітян, працівників культури, краєзнавців, працівників у галузі туризму, всіх, хто цікавиться і досліджує історію Подільського краю.

УДК 929:94(477.44) «1917/1921»

ISBN 978-966-949-180-0

© Вінницький державний педагогічний
університет імені Михайла Коцюбин-
ського, 2019
© ТОВ «ТВОРИ», 2019

Закінчив Ольгопільську вчительську семінарію. Мешкав у Крикливцю. У шлюбі з дружиною Євлампією мав 2 дітей: доньку Антоніну та сина Віталія. У 1917 обраний головою повітової селянської спілки. Член УЦР. Влітку працював уповноваженим інструктором УЦР, займався організацією виборчої кампанії та українізацією органів місцевого самоврядування. Наприкінці року за списком №1 (УПСР, Селянська спілка та УСДРП) був обраний депутатом Всеросійських установчих зборів. На початку 1918 брав участь у виборах до УУЗ, куди пройшов за списком №2 (УПСР, Селянська спілка та українці вояки-селяни Південно-Західного фронту). Член УПСР, обирався депутатом Трудового конгресу від селян Ольгопільського пов. (1919). У 1920–1930-х вчителював в Попелюхах. Арештований органами НКВС 01.02.1938 як один із керівників «Повстанського центру Вінницької області». Під впливом фізичних знущань визнав себе винним. Розстріляний. Реабілітований.

Дж.: Рекрут В. Іполит Зборовський (1875–1937). На перехресті двох епох. Вінниця, 2014. 768 с.

Валерій Рекрут

Є

ЄВТУХІВ Олександр Юрійович (15.02.1898, Кам'янець-Подільський, Поділ. губ. (нині Хмельн. обл.) – 1966, Каракас, Венесуела) – військовий і громадсько-політичний діяч, інженер-економіст. Закінчив Кам'янець-Подільську гімназію. З 1916 навчався на юридичному ф-ті в Київському ун-ті. У 1917 призваний до російської армії, за-

кінчив Петроградську Павлівське військоve училище. У жовтні 1917 – липні 1921 – в лавах української армії. У війську обіймав різні посади, зокрема в лютому 1918 призначений комісаром вінницької в'язниці, пізніше – отаманом залоги Вінниці (17.02.1918), а 19.03.1918 – помічником Подільського губернського комісара. Із 1919 працював при українській дипломатичній місії на Кавказі (Тифліс, нині Тбілісі, Грузія) посольстві в Туреччині. У травні–червні цього ж року написав «Мої спомини», друга частина яких, зокрема, стосується вінницької та кам'янець-подільської сторінок його військово-політичної діяльності. Спогади зберігаються у ЦДАВОВУ. З 1920 інтернований у таборах на території Польщі, звідки утік до Німеччини, де навчався у Берлінській торговельній академії. У 1924–1929 вчився в Українській господарській академії у Подєбрадах (Чехословаччина). Здобув фах інженер-економіста. У 1927 був слухачем студій інтернаціонального університетського Т-ва для Ліги Націй у Женеві. Член Т-ва українських інженерів у Чехословаччині. У роки Другої світової війни виїхав до Німеччини, а потім – до Венесуели. Помер у Каракасі.

Дж.: Коваль Р., Моренець В. «Подєбрадський полк» Армії УНР. Кам'янець-Поділ., 2015. С. 222–223; Наріжний С. Українська еміграція. Прага, 1942. С. 113, 240–241; Ратушняк І.І. Спогади О. Євтухіва про події Української революції на Поділлі у лютому–травні 1918 р. // Вінниччина: минуле та сьогодення : краєзнав. дослідж. : матеріали 29-ї Всеукр. наук. іст.-краєзнав. конф. Вінниця, 2018. С. 240–248; ЦДАВОВУ. Ф. 3795. Оп. 1. Спр. 1057. Арк. 1–5; Ф. 3795. Оп. 5. Спр. 78. Арк. 82–83.

Ігор Ратушняк